

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II

10 000 Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

PRIMJENJENA PISARNICA

Primljeno iz ruke preko pošte, dne

16.02.2023

Predato na poštu-obično, prep. dne

NEČITKO

20.02.2023

u Zagrebu, 14.02.2023.god.

Pošta

120K

02 2003483

Na posl. br.: St-2413/2022

poslano: preporučenom poštom;

Broj primjeraka

2

priloga

2x1

Pristojba

Primio:

16

Predstečajni postupak:

Dužnik:

LUXURY REAL ESTATE d.o.o., Zagreb, Bednjanska 14, OIB:
24032764718;

Vjerovnik / podnositelj žalbe:

ILOČKI PODRUMI d.d., Ilok, Dr. Franje Tuđmana 72, OIB:
38793818363;

ŽALBA

Vjerovnika protiv Rješenja naslovnog
Suda pod posl. br. St-2413/22-9 od
dana 30. siječnja 2023. god.

2x

I. Dana 30.01.2023. god. na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča Trgovačkog suda u Zagrebu objavljeno je Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. St-2413/22-9 od dana 30. siječnja 2023. god. (u daljnjem tekstu: Rješenje), kojim su u toč. I. izreke utvrđene tražbine navedenih vjerovnika, u toč. II. izreke osporene tražbine navedenih vjerovnika te se dužnik i/ili navedeni vjerovnici upućuju pokrenuti parnicu protiv navedenih vjerovnika/predstečajnog dužnika radi utvrđivanja osporenih tražbina, dok se u toč. III. izreke utvrđuje da ne postoje predmnijevane tražbine navedenih vjerovnika, međuostalim, i vjerovnika ILOČKI PODRUMI d.d., Ilok, Dr. Franje Tuđmana 72, OIB: 38793818363, ovdje podnositelja žalbe.

Predmetno Rješenje vjerovnik pobija kao neosnovano te u otvorenom zakonskom roku podnosi žalbu protiv istog iz svih zakonom propisanih razloga, i to zbog:

- bitne povrede odredaba postupka;
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava;

Vjerovnik pobija Rješenje u toč. III. izreke Rješenja.

II. Vjerovnik pobija Rješenje zbog bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 (u daljnjem tekstu: ZPP-a). Takva povreda prvenstveno se očituje u tome što Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito što izreka Rješenja proturječi sama sebe kao i razlozima Rješenja, pri čemu u istom nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno navedeni su razlozi nejasni i proturječni te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Naime, toč III. izreke Rješenja dužnik pobija u cijelosti s obrazloženjem kako slijedi;

Vjerovnik prije svega ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona, utvrdivši kako činjenica da je dužnik prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka naveo tražbinu vjerovnika u popisu obveza dužnika nije dostatna da bi se utvrdilo postojanje tražbine vjerovnika.

Naime, prvostupanjski sud u obraloženju navodi cit.:

"Prema izmijenjenom članku 39 SZ-a (NN 36/22), vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku, pa je riješeno kao pod točkom III izreke."

Prvostupanjski sud temelji citiranu tvrdnju na činjenici da je odredba čl. 39. Stečajnog zakona (NN br. 71/2015, 104/2017) sadržavala predmnijevu prijave tražbine, a da je zadnjim izmjenama Stečajnog zakona (NN br. 36/22, u daljnjem tekstu: **Stečajni zakon**) navedena odredba brisana te je zamijenjena drugom odredbom.

Vjerovnik ističe kako je citirano tumačenje Stečajnog zakona od strane prvostupanjskog suda pogrešno, njime se ne iznalazi bit odredaba koje se odnose na predstečajni postupak u cijelosti, već se izolirano promatra isključivo jedna odredba, suprotno smislu izmjene koju je zakonodavac htio postići, a pri čemu to ujedno ne znači da se odredbe Stečajnog zakona s istim učinkom više ne primjenjuju.

Naime, Stečajni zakon (NN br. 71/2015, 104/2017) odredbom članka 39. propisivao je predmnijevu prijave tražbine prema kojoj vjerovnik koji nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka smatra se prijavljenom tražbinom. S druge strane, Stečajni zakon koji je trenutno na snazi odredbom članka 39. određuje cit.: Vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku.

Naime, odredbe Stečajnog zakona koji je trenutno na snazi direktno ne propisuju predmnjevu prijave tražbine, međutim ista nije ni izravno negirana. Pri tome, sama Financijska agencija u Tablici prijavljenih tražbina razlikuje podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za ostvaranje predstečajnog postupka, kao i je li podnesena prijava tražbine. Dakle, evidentno radi distinkciju između navedenog te sama Tablica prijavljenih tražbina sadržava i tražbine koje nisu prijavljene već samo navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Navedeno ukazuje da bilo bi potpuno nelogično da tablice prijavljenih tražbina sadrže podatke o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, a da to što su tražbine navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka ujedno ne znači da te tražbine postoje.

Ne samo da predmnjeva prijave tražbine nije negirana odredbom članka 39. Stečajnog zakona, već sam zakon upravo propisuje predmnjevu prijave tražbine u par različitih zakonskih članaka, a što je opisano u nastavku.

Naime, odredbom čl. 43. st. 2. Stečajnog zakona propisano je kako tablica prijavljenih tražbina za svaku tražbinu sadržava, između ostalog, podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka.

Također, spomenuto tumačenje i pravno shvaćanje prvostupanjskog suda u potpunosti je suprotno odredbi članka 62. stavka 1. SZ koji propisuje kako potvrđen plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima, pri čemu tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.

Iz prethodno navedene zakonske odredbe proizlazi preumpcija prijave tražbine, obzirom da će se vjerovnik koji svoju tražbinu nije prijavio, mada je bio uredno obaviješten, moći namiriti kako to predviđan Plan restrukturiranja, i to za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.

Ako dužnik sam, prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, prizna postojanje tražbine vjerovnika, nejasno je zbog čega sud ne bi na ispitnom ročištu utvrdio postojanje te tražbine već bi ju odbacio. Pri čemu, dužnik u istom slučaju ne čini štetu vjerovnicima koje je naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, stoga je

potpuno životno nelogično da bi sud takve vjerovnike svrstavao pod neprijavljene tražbine te otpisao takva dugovanja.

Odredbom članka 36. Stečajnog zakona propisana je prijava tražbine u predstečajnom postupku, pri čemu stavak 6. istog članka propisuje kako će sud rješenjem odbaciti prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje.

Naime, smisao navedene odredbe je odbaciti one prijave tražbina vjerovnika koje nisu podnesene u roku za prijavu, a koje tražbine nije naveo niti dužnik u svome prijedlogu.

Međutim, u konkretnom slučaju dužnik je nesporno naveo u svome prijedlogu tražbinu vjerovnika u iznosu od 110.923,50 kn / 14.722,08 EUR (izračunato po fiksnom tečaju konverzije 1EUR = 7,5345 kn) pa ju je prvostupanjski sud morao utvrditi barem u tome iznosu.

U predstečajnom postupku, vjerovniku je dana mogućnost prijave tražbine, upravo kao korektivnog faktora dužnikovog prijedloga za pokretanje predstečajnog postupka (odluka Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. br. Pž-2587/2019-3), te propuštanje vjerovnika da dodatno prijavu svoju tražbinu ne može biti od utjecaja na pravilnost prijave tražbine. Dakle, kao svojstvo dopune i ispravka tražbina koje je dužnik već naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Prilog:

- odluka Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. br. Pž-2587/2019-3;

III. Slijedom svega naprijed navedenog, vjerovnik predlaže nadležnom drugostupanjskom Sudu da uvaži ovu Žalbu i u smislu iznesenih žalbenih navoda, preinači pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. St-2413/22-9 od 30.01.2023. god. u točki III., na način da se utvrdi postojanje tražbine vjerovnika ILOČKI PODRUMI d.d., Ilok, Dr. Franje Tuđmana 72, OIB: 38793818363, i to u iznosu od 110.923,50 kn / 14.722,08 EUR (izračunato po fiksnom tečaju konverzije 1EUR = 7,5345 kn), a podredno da ukine pobijano Rješenje i premdet vrati na postupanje prvostupanjskom sudu.

Vjerovnik:

  ILOČKI PODRUMI d.d.
Dr. Franje Tuđmana 72
I L O K ⑤